

Votar o no votar, aquesta és la qüestió

written by Marc Antònio Llobet | 21 de desembre de 2022

Una situació difícil, les eleccions municipals! Sobre el paper hi ha molta gent en desacord amb la gestió feta per l'actual equip de govern municipal de Barcelona. Han incomplert promeses. Han fet moltes obres, això vol dir molts diners amunt i avall, no parlo de comissions, però sí de fer enormes i costoses despeses, algunes de les quals segur que no calien. L'equip que surti votat tindrà feina a remodelar moltes de les decisions preses per l'actual govern i disposicions preses a voluntat d'uns polítics que encapçalen la seva bandera amb el nom de "comuns". Molta gent per aquest nom, els va votar. Potser pensaven que la comunitat guanyaria si la mentalitat hagués estat la de treballar en "comú", fer accions a l'abast dels més "comuns". Deixar participar en la gestió municipal a les comunitats de veïns, als associats d'associacions de ciutadans als quals s'hauria de preguntar mitjançant sondejos i enquestes, ja no dic referèndums, si tal projecte o tal altre era o és el millor. I saber entre tots quin era i és el que millor s'ajusta al projecte pensat o demanat de millora urbanística o de comunicació, civisme, policia, comerç, educació, guarderies, etc.

Faig una pausa per recalcar l'important augment de les quotes de l'IBI. En el nostre cas hem passat de pagar 74 € trimestrals l'any 2019 a 112 € durant el 2022, un augment abusiu que suposa passar de 74×4 trimestres = 296 € a $112 \times 4 = 448$ €. No cal fer tants per cents per veure el notori augment que multiplicat per la xifra d'habitatges i parcel·les urbanístiques a ciutat, espanta veure el nombre d'euros recollits en els tres darrers anys. Per què no en parla ningú? Abans, els nostres avis per 5 cèntims anaven a peu a les feines i bolcaven els tramvies i els cremaven. Ara, doblegats i vençuts, acceptem resignats els augments en tot el que va

pujant, no, en canvi, els salaris, els sous i les pensions.

Feu el càlcul fàcil de fer i digueu-me què s'ha de fer amb tants diners en poder d'un ajuntament on TMB, 18 pagues, mestres que reben el sobrenom de "Tècnics mitjans o superiors d'ensenyament", amb sous molt per sobre dels que cobren els mestres, professors i catedràtics que depenen de la Generalitat. Ja no diguem de tota la colla de servidors públics, tots amb l'etiqueta de funcionaris, col·locats en les oficines, despatxos i secretaries de l'interior del mateix Ajuntament. Molt poc "comuns" senyora Colau, senyora Albiach, amb la feina que té a València per fer. Ens vol ensenyar a viure o es pensa que el seu és el mètode perfecte, potser sí, però al seu poble i a la seva ciutat. Hem viscut molts anys sense tants coneixements específics i tècnics i Barcelona era la ciutat on emmirallar-se, mentre que ara, has de portar el mirall a la butxaca per saber qui et ve per darrere.

No us votaré. La pena és que no veig clar a qui votar. No veig cap "alcaldeable" com a alcalde. No és bo que passi això. No és bo que ningú inspiri confiança. Francesc Macià era un home honest, clar i transparent, ell sí que va aconseguir que els immigrants, aliens a la política catalana, en veure l'home, van dir, aquest home és honrat, té la meua confiança i el votaré. Ara... on són?

Actualment, pensi el que vulgui el lector que em llegeix, no hi ha homes d'aquesta talla. Ho sento. No em satisfan ni els panxuts, perquè demostren que manen molt i fan poc, ni els rapinyaires que s'aprofiten d'aquesta situació i, amb l'ajuda de tota la demagògia ho saben aprofitar, si badem encara rebran més vots dels que mereixen.

Atents, amics. El punt d'alerta ens el dona l'abstenció, el vot nul i el vot en blanc. La suma de tots ells hauria de ser un cavall de batalla a vèncer per a qualsevol polític interessat a demostrar que, complint el precepte de la DEMOCRÀCIA, fóssim governats pel grup de govern que més vots

obtingui a les urnes, el veritable desig del poble, però quan l'abstenció supera els votants, tenim un clar denominador... NO HO ESTEM FENT PROU BÉ.

A l'espera que en eleccions vinents sigui possible votar els homes i dones, no xais de partit, que ens demostrin clarament els seus projectes, les seves solucions i els seus somnis per a la nostra ciutat o país... El seu compromís els dona el dret de voltar-se de tota persona, familiars, amics, especialistes, docents, metges, infermeres, col·lectius amb empenta, valents i capaços d'aconseguir el desig de la persona, del líder que ens ha fet les seves propostes, les seves promeses electorals.

Acabo. De moment, molta incertesa, massa, no veig ni el líder, ni els acompanyants del líder, veig una colla de gent que, per una raó o altra, intenten apropar-se als guanyadors i ser arrossegats per la força que aquest obtingui quan surtin les llistes per a la votació.

Bones Festes de Nadal i pensem una mica en els ciutadans que no tenen tot el que tenen els qui feien promeses quan eren somiadors i que ara gaudeixen d'un benestar, potser momentani o transitori, però a la fi un benestar gràcies a haver-se apropiat al líder o la líder adequats. Fruïu del moment "comuns", peperos, ciutadans, voxos, cupaires, Junts i separats. El de l'ERC, unes sigles que poc en tenen a la pràctica de republicans autèntics, falten homes i dones sense etiquetes, homes i dones lliures, però compromesos a treballar i millorar perquè les vides dels ciutadans d'aquest poble, ciutat, país, sigui una realitat i no es quedi en promeses.

Feu balanç. Tanqueu l'any en positiu i cerquem plegats on hem de dirigir la nostra força, serà una quimera? Serà una utopia? Serà possible? Serà que no hi ha demà si no fem l'avui? Serà que no tenim homes i dones capaços de prendre el timó de la nostra ciutat i portar-nos a bon port? Serà que els millors són fora i estan triomfant en les tasques que aquí no tenien ni espai ni futur? Serà que no sabem treure'ns la caspa i

sempre caiem en la mateixa pedra? ¿serà veritat que els catalans quan ens deixen sols i ens donen la possibilitat de fer coses, mai anem plegats a una i nosaltres mateixos ens autodestruïm, fem batalletes entre els uns i els altres per tal d'impedir que aquell no pugui fer el que havia pensat fer o promès, tot perquè uns altres tenen i volem altres objectius?

Reflexionem aquest Nadal, Sant Esteve, nit de Cap d'Any, Reis i brindem si hem aconseguit posar en ordre i tenir clar a qui hem de votar.

Cagat de dubtes, espero que em tingueu en compte i sobretot les meves reflexions a l'hora de votar. De moment el meu VOT ÉS BLANC.